

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Czifra Károly ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, valamint a II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. június 19. napján kelt 15.P.21.097/2019/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az elsőfokú perköltség megfizetésére a felperes a II. rendű alperes részére köteles.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a II. rendű alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében a ... internetes portálon ... napján megjelent „...” címmel megjelent cikkben foglaltak miatt az I. rendű alperest az alábbi helyreigazító nyilatkozat közlésére kérte kötelezni:

„Helyreigazítás

Hírportálunk ... napján ... óra ... perckor megjelent „...” című cikkében

1. A cikk címében és tartalmában felperes neve vállalkozót, a ... tiszteletbeli konzulját valótlanul neveztük ... oligarchának és valótlanul állítottuk, sugalmaztuk, hogy felperes neve plagizálási ügybe keveredett volna.

2. A valóságtól eltérően sugalmaztuk, hogy a felperes neve érdekeltségébe tartozó ... azért kapott költségvetési támogatást, mert felperes neve a ... vezető politikusaival, volt és jelenlegi minisztereivel jó kapcsolatot ápol.

3. Hamis beállításban tüntettük fel a ... árbevételének és befektetett eszközeinek mértékét az elnyert támogatás összegéhez viszonyítva.

4. A valóságban nincs összefüggés a ... költségvetési vagy közösségi támogatása, mértéke és felperes neve személyes kapcsolatai között. A valóságban a ... elnyert támogatása az általa megvalósítani szándékozott feldolgozóipari komplexum bekerülési költségéhez és nem pedig a részvénytársaság gazdasági adataihoz kapcsolódik.

5. A valóságban a ... nem rendelt tanulmányokat a Ezzel szemben a ... rendelt tanulmányokat a köztulajdonban álló gazdasági társaságok, valamint állami felsőoktatási intézmény részvételével létrejött konzorciumtól, melyet a ... csupán képviselt.

6. A valóságban konkrét szerzői jogsértést ... tudományos kutató követett el és a jogsértésért a kutató állítása szerint sem a ..., sem a ... nem tartozik felelősséggel.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I-II. rendű alpereseknek együttesen 76.200 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 forint illetéket.

Ítéletének indokolásában ismertette Magyarország Alaptörvényének I-II. cikkében, VI. cikk (1) bekezdésében, IX. cikk (1)-(2) bekezdésében és (4) bekezdésében, a Ptk. 2:42. § (1), (2) és (3) bekezdésében, a 2:43. §-ában, 2:45. § (1)-(2) bekezdésében, az Smtv. 4. § (1) bekezdésében, 10. §-ában, 12. § (1)-(2) bekezdésében, a Pp. 495. § (1)-(2) bekezdésében, a PK 12. számú és 14. számú állásfoglalásaiban foglaltakat. Utalt továbbá a Pp. 495. §-ában, a 13/2014. (IV. 18.), valamint a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban írtakra.

Rámutatott arra, hogy a közügyekben való megnyilvánulás is közéleti szereplésnek minősül, így a ... cím okán a felperes közéleti szereplő.

A bizonyíthatósági teszt alapján a sajtóközlemény tényállítást és véleménynyilvánítást is tartalmaz. Tényállításnak minősül a cikkben a központi költségvetési támogatás összege, illetve a felperes vezetésével működő ... 2017. évi árbevétele, illetve befektetett eszközeinek értéke, ezen tényállítások valóságtartalmát a felperes sem vitatta.

Tényállítás továbbá, hogy a felperes ... és ... jó barátságot ápol, amelyek valóságát a felperes szintén nem vonta kétségbe.

Tényállítás a cikk címében szereplő „plagizálási ügybe keveredett” megfogalmazás is, annak valóságtartalmát a felperes által csatolt határozat is alátámasztja. Az írás az ügy kimenetelét illetően nem foglalt állást, sem a felperest, sem az általa vezetett gazdasági társaságot, de a plagizálást ténylegesen elkövető tudományos munkatársat sem nevesíti, így a cikkbéli megfogalmazás nem alkalmas a jóhírnév megsértésére.

Nincs jelentősége a plagizált tanulmány megrendelőjének személyére vonatkozó írásbeli pontatlanságnak. Éppen a felperes által csatolt ítéletábrái határozat indokolásából derül ki, hogy a konzorcium vezetőjeként a ... kötött megbízási szerződést a tanulmány elkészítésére és nyilvánvalóan ezért volt a szerzői jog megsértése miatt indult eljárás alperese. Annak sincs jelentősége, hogy mikor és milyen módon szerzett országos ismertséget a felperes, vagy az általa vezetett gazdasági társaság.

Az oligarcha kifejezés interneten elérhető definíciója: (oligarcha, vagy tartományúr), ógörög eredetű szó, amelynek jelentése egy nagyobb országgrészen önhatalmúlag uralkodó főnemes, hatalmaskodó főúr. A kifejezésnek a jelenkorra vonatkozó egzakt definíciója nincs, azt a közbeszéd negatív értékítéletet kifejező jelzőként használja, az ilyenként csupán véleménynyilvánítás, amelyre sajtóhelyreigazítási igény nem alapítható.

A közlés bizonyíthatatlanságának okán véleménynyilvánításnak minősül az azzal kapcsolatos cikkbéli feltételezés, hogy összefüggés van az elnyert támogatás és a felperes személyes kapcsolataik között.

A perbeli írás - bár bizonyos elfogadható túlzásokat tartalmaz - a PK 12. számú állásfoglalásban és az Smtv. 10. §-ában írt követelményeknek megfelel, így annak alapján sajtó-helyreigazítás elrendelésének nincs helye.

A Pp. 83. § (1) bekezdése és 101. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereseti kérelmének történő helyt adást, a II. rendű alperes perköltségben marasztalását indítványozta.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontjában foglaltakra alapította.

Előadása szerint - a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja alapján - a ... Ítélet tábla ítéletét, mint okirati bizonyítékot valós tartalma szerint is olyanként kell értékelni, mely világosan igazolja, hogy nemhogy ő, de még a ... sem vétkes a plagizálási ügyben, így „a plagizálási ügybe keveredés” még áttételesen sem igazolható.

Értékelni kellett volna a becsatolt kimutatást is az egyes támogatott szervezetek árbevételét és a támogatás mértékét illetően. A kifogásolt sajtóközlemény ugyanis dehonesztáló összefüggést rögzített tényként, mikor úgy állította be a történeteket, hogy az általa vezetett gazdasági társaság annak ellenére kapott „gigászi” támogatást, hogy az árbevétele alapján nem volt erre predesztinálva.

Az I. rendű alperes - nyilvánvalóan ártó szándékkal - elmulasztotta megemlíteni, hogy nemcsak a minisztérium, de az általa vezetett Zrt. sem felelős a történetekért, vagyis a szerzői jogsértésért, amit ... saját bevallása alapján is elkövetett.

A közszereplőt csupán azon ügyekben terheli fokozott tűrési kötelezettség, amely ügyekkel a közszereplése - legalább közvetett módon - összefügg. A tiszteletbeli konzuli cím nem a gazdasági tevékenység, nem a költségvetési, vagy közösségi pénzek, támogatások megszerzése, felhasználása vonatkozásában teremt közszereplői jogállást.

A „plagizálási ügybe keveredett” kifejezés dehonesztáló jelentéstartalommal bír, hiszen aki így jár, aki „keveredik”, az többé már nem tiszta.

A ... Ítélet tábla határozata ugyanakkor igazolja, hogy a ... nem volt abban a helyzetben, miszerint felismerje, hogy egy egyetemi intézet, amelyik tudományos tanulmányt készít, „ellopta” egy köztisztviselőben álló tudós tudományos munkáját.

Jelentősége van annak, hogy nem saját jogán, hanem a ... konzorcium képviselőjében rendelt meg tanulmányt a ..., annak kutatóintézetétől, tudományos kutatóitól. ... tudományos kutató az, aki plagizálási ügybe keveredett, aki saját bevallása szerint is a jogsértést elkövette.

Az oligarcha, a ... oligarcha kifejezés ma súlyos negatív jelentéstartalommal bír, az ilyen személyeket nem övezi közmegbecsülés. Ugyanakkor nem folytat irritáló, fényűző életmódot, nem akkor vált tehetős vállalkozóvá, mikor a jelenlegi kormánypárt vezette az országot.

Az I. rendű alperes nem véleményt nyilvánít, hanem tényállítást tesz akkor, amikor a támogatás elnyerése és a személyes kapcsolatai között összefüggést állít fel. Az I. rendű alperes konkrét, volt és jelenlegi kormánytaggal fennálló jó személyes kapcsolatával hozta összefüggésbe a támogatást, amelyet még azzal is alátámasztott, hogy az ilyen támogatás ilyen árbevételű cégnek igencsak szokatlan.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a felperes perköltségben marasztalását indítványozták.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú ítélet helytállóan mutatott rá arra, hogy melyek a tényállításnak, és melyek a véleménynyilvánításnak minősülő szövegrészek. Az írás kifejezetten tartalmazta a felperes azon álláspontját, miszerint kapcsolatainak nincs köze az üzleti sikereihez.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra is, hogy a tényállításnak minősülő szövegrészeket a felperes nem vitatta, illetve azok valóságát a bizonyítási eljárás alátámasztotta.

Megalapozottan döntött az elsőfokú bíróság akkor is, amikor megállapította, hogy az írás nem foglalt állást a szerzői jogi jogvitában, a „belekeveredés” tényét ugyanakkor a felperes támasztotta alá az általa csatolt ítélettel.

A felperes fellebbezése nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéletábrla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így - az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel - Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött.

A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

A Fővárosi Ítéletábrla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó anyagi jognak megfelel, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás eredménye okszerű, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságétól eltérő jogi következtetés nem vonható le.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben írtak alapján a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

A 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának szempontjait a PK 12. számú állásfoglalás adja meg. Ennek II. pontja értelmében a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Az egész cikk összefüggéseit értékelve tehát a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy mi jut el az átlagolvasóhoz a sérelmezett kijelentés útján.

A 7/2014. (III. 7.) AB határozatban írtak szerint a jogalkalmazás során mindenekelőtt arra kell tekintettel lenni, hogy mivel a politikai véleménysszabadság fókuszában elsősorban maguk a közügyek, nem pedig a közszereplők állnak, a közügyekre vonatkozó szólások mindegyike fokozott védelem alá tartozik, és ezáltal korlátozza az általa érintettek személyiségi jogainak védelmét. A

személyiségvédelem korlátozottsága tehát nem csupán a hivatásszerűen közszereplést vállalók esetében érvényesülő szabály, hiszen a közügyek vitatása adott esetben - a konkrét társadalmi vita erejéig - annál szélesebb személyi kört érinthet. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azonban a megszólalással érintett személy státuszát sem: a közhatalmat gyakorló személyek és a közszereplő politikusok esetében a személyiségvédelem korlátozottsága mindenki máshoz képest szélesebb körben minősül „szükségesnek és arányosnak”.

A perbeli cikkel összefüggésben a felperest nem teszi közszereplővé, közéleti szerelővé az, hogy a

Nem hagyható figyelmen kívül ugyanakkor az írás témája, az, hogy a cikk a felperes által tulajdonolt, illetve az ügyvezetése alatt álló cég által kapott ... támogatással, annak összegével foglalkozik, ami - a közpénz felhasználása, az azzal történő gazdálkodás okán - közügynek, közérdeklődésre számot tartó kérdésnek tekintendő, erre tekintettel a felperest, mint a támogatást elnyerő vállalkozás tulajdonosát és ügyvezetőjét, a sajtóközleményben megjelenő közlések vonatkozásában fokozottabb tűrési kötelezettség terheli.

A sérelmezett cikk - azt a PK 12. számú állásfoglalás alapján szövegösszefüggésében vizsgálva - a felperesi társaság által kapott ... támogatásról számol be, kritika tárgyává téve, hogy a kapott támogatás a cég méretéhez, 2017-es árbevételéhez és befektetett eszközeihez képest óriási az ilyen jellegű juttatások sorában. A felperest „... oligarchaként” említve megjegyzi, hogy jó barátságot ápol ... és ..., de „feltalálta magát a szocialisták idején is”. Felemlíti azt is, hogy a felperes cégétől a ... -ban plagizált tanulmányt vásárolt, „a ... -ban tett szert országos ismertségre, amikor kiderült, hogy jelentős részben plagizálták (az) a ... foglalkozó tanulmányt...”.

A felperes kereseti kérelmének petítuma - azt tartalmilag vizsgálva - az 1-3. pontokban jelöli meg a helyreigazítani kért közléseket, míg a 4-6. pontok a valóságként közzétenni kért tényközléseket, közleményt tartalmazzák.

A kifogásolt közlések vonatkozásában a felperes érintettsége megállapítható, a cikk mind a címében, mind a tartalmi részében külön nevesíti őt a ... tulajdonosaként, illetve ügyvezetőjeként, a mondanivaló szempontjából a középpontba helyezi a cégének juttatott támogatást, a ... kapcsolatot, a plagizálással kapcsolatos ügyet a személyén keresztül jeleníti meg. Ennek megfelelően a felperes valamennyi sérelmezett kijelentés vonatkozásában keresetösségi joggal rendelkezik.

Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítéletek és a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, attól függetlenül élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tartalmaznak. Ezzel szemben a közügyeket érintő, ámde hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha aényt állító vagy híresztelő jóhiszemű volt [7/2014. (III. 7.) AB határozat].

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata szerint az értékítéletekkel terhelt tényállítások a véleményszabadság magas szintű védelmét élvezik és a véleményszabadság oltalma alatt állnak az erős, túlzó jellegű kritikát megfogalmazó és polemikus stílusban megírt, ám de vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéletek is. Az EJEB mércéje szerint minél határozottabb, erősebb egy értékítélet, annál szorosabb ténybeli kötődést kell mutatnia. Az indokolatlan, teljes mértékben alaptalan vádaskodás az, ami a véleménynyilvánítás külső korlátját jelenti, jelentheti, továbbá az, ha az értékítélet indokolatlanul sértő, bántó, lealacsonyító kifejezéseket fogalmaz meg.

Az elsőfokú bíróság a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával a kifogásolt közlések vizsgálatát megfelelően elvégezte, helytállóan állapította meg, hogy mely szövegrészek minősülnek tényállításnak, melyek véleménynek. E körben a Fővárosi Ítéltábla az első fokon hozott ítélet indokolásában foglaltakra visszautal.

A „... oligarcha” (1. kereseti pont) kifejezés olyan véleménynyilvánítás, amely sajtó-helyreigazítás alapjául nem szolgálhat még akkor sem, ha az a felperesre nézve negatív, neki nem tetsző jellemzést, tartalmat hordoz.

Az alperesek ezen vélemény ténybeli alapjait - a ... linke utalással - megjelölték, azzal azt juttatták kifejezésre, hogy a felperes a kormányzat egyes szereplőjéhez baráti kapcsolat fűzi, és egyidejűleg cége ... megrendelésekhez, támogatásokhoz is jut. A kifejezés ugyan hordoz negatív tartalmat, nem foglalja magában ugyanakkor annak állítását, hogy a felperes tevékenysége jogellenes lenne.

A felperes nem vitatta, hogy ... és ... jó személyes kapcsolatot ápol, mint ahogyan azt sem, hogy a cége ... támogatásban részesült. Az írás a valóságnak megfelelően tünteti fel a központi költségvetési támogatás összegét, illetve a felperes tulajdonában, illetve ügyvezetése alatt álló ... 2017. évi árbevételét, illetve befektetett eszközeinek értékét.

A sajtónak joga és kötelezettsége is, hogy a közpénzek felhasználását, egyes támogatások elnyerését, az annak alapjául szolgáló körülményeket vizsgálat tárgyává tegye, a feltárt körülményeket pedig közéleti vitára bocsássa, az olvasók elé tárja.

Amennyiben ennek során a felderített tényeket nem hamisítja meg, azok egy részét nem hallgatja el, téves következtetésre indító módon nem csoportosítja, a következtetések levonását az olvasókra bízva, sajtó-helyreigazítás elrendelésének nincs helye. Az, hogy egy írás mit sugall, illetve - a fenti elvek betartása mentén - milyen következtetés levonására sarkallja az átlagolvasókat, sajtó-helyreigazítás elrendelésének alapjául nem szolgálhat.

Az alperesek a sérelmezett írásban a támogatás elnyerése és a felperes politikai kapcsolatai között (2. kereseti pont) nem állítottak fel okozati összefüggést, nem állították, hogy a támogatás elnyerésének oka a felperes ... politikusokkal fennálló jó viszonya.

Az árbevétel és a befektetett eszközök összehasonlítása a kapott támogatás összegével (3. kereseti pont), annak kifejtése, hogy a 2,4 milliárd forintos támogatás a cég méretét tekintve hatalmas összeg, olyan véleménynyilvánítás, amely helyességétől, vagy helytelenségétől függetlenül a véleménynyilvánítás szabadságának oltalma alatt áll, sajtó-helyreigazítás elrendelésére nem ad alapot. Az összehasonlítás „hamis beállítást” nem eredményez, valótlan tényállítást nem tartalmaz.

Az Alkotmánybíróság a 8/2018. (VII. 5.) AB határozatában azt hangsúlyozta, hogy az írás címe nem egy a cikk mondatai, vagy fordulatai között, hanem az olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmának megragadásában központi szereppel bíró kiemelés, amelynek így adott esetben a személyiségi jogok sérelmére nézve is fokozott hatása lehet. Ez a kiemelő, hangsúlyozó szerep az írás címének önálló jelentőséget ad, amihez önálló értékelésnek kell társulnia a személyiségvédelem körében. Az írás címének megítélése ezért nem oldható fel a többi résszel való együttes értékelésben.

Kiemelte azt is, hogy a cikk címe műfajából és az említett szerepéből adódóan természetes módon tartalmazhat leegyszerűsítést, pontatlanságot: mind a figyelemfelkeltés indokolt mértéke, mind a tartalom lényegi megragadásának szüksége behatárolja a címadás pontosságát. Az így előálló leegyszerűsítések, pontatlanságok jogszerűségének kérdése azonban nem azon múlik, hogy a cikk többi, kifejtő része ellensúlyozza-e azokat, hanem azon, hogy önmagukban véve olyan pontatlanságnak tekintendők-e, amelyek nem félrevezetők, vagy megtévesztők valamely lényeges információ tekintetében. A cikk egésze szempontjából fontos körülménnyel kapcsolatban ugyanis a cikk címében - sajátos szerepe miatt - önmagában sem szerepelhet lényeges, megtévesztő pontatlanság, valótlanosság.

A „plagizálási ügybe keveredett” közlés - tényállításként - a cikk címében jelenik meg, majd annak tartalmi része bontja ki ennek lényegét, azt, hogy a „... -ban tett szert országos ismertségre, amikor kiderült, hogy jelentős részben plagizálták azt a ... foglalkozó tanulmányt, amit a ... rendelt tőlük. A tanulmány egyik készítője elismerte a plágium tényét, és a ... honlapon közzétett nyilatkozatában kijelentette, hogy a ... semmilyen felelősség nem terheli az ügyben”.

Nem vitatott tény, hogy a ... a napján kötött megbízási szerződésben tanulmány elkészítését vállalta a ... fejlesztési lehetőségeiről, és az abban való magyar részvétel lehetőségéről.

Tény az is, hogy a ... a ... tárgyú tanulmányt a ... rendelte meg, amely a feladat végrehajtására ... tudományos munkatársat jelölte ki. ... a tanulmányt elkészítette, a mű ...%-a azonban szó szerint ... című könyvének egy részét vette át, a forrás megjelölése nélkül. A tanulmányt a ... a ... átadta.

Tény az is, hogy ... a ... oldalon elismerte a plágium tényét.

Mindezen valós tények alapján vonta le a cikk szerzője az írás címében - a tartalom lényegét megragadó, leegyszerűsítő tényállítás formájában megjelenő - következtetését, amely - a sajtóközlemény érdemi részében kifejtettek alapján - teljesen okszerűtlennek, a logika szabályaival ellentétben állónak nem tekinthető, sajtó-helyreigazítás alapjául így nem szolgálhat. Az alperesek nem jogilag minősítették a felperes magatartását, hanem a feltárt tények alapján levont következtetésüket osztották meg az átlagolvasókkal.

Tekintettel arra, hogy a sérelmezett cikk valótlan tényeket nem állít, valós tényeket hamis színben nem tüntet fel, nincs jogszerű lehetőség a felperes által kért valóság közzétételére sem.

A Pp. 499. § (1) bekezdése értelmében ha a sajtószervnek nincs perbeli jogképessége, a perköltség megfizetésére a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő természetes vagy jogi személyt kell kötelezni.

Ezen szabályra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet vonatkozó rendelkezését akként pontosította, hogy az elsőfokú perköltség megfizetésére a felperes a II. rendű alperes részére köteles. A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, az alperesek teljes pernyertesek lettek. A Pp. 81. § (5) bekezdése szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmével egyidejűleg a 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet által rendszeresített költségjegyzéket csatolta, költségeit az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással kívánta felszámítani, megjelölve annak összegét is. Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a pervesztes felperest kötelezte a II. rendű alperes részére fellebbezési költség megfizetésére.

A felperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2019. november 5.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő